

РЕШЕНИЕ

№ 7173

гр. София, 28.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8395** по описа за **2022** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба с вх. № 32663 от 13.09.2020 г. по описа на Административен съд София – град на Директор на Главна дирекция „Инспекторат за опазване на културното наследство“ при Министерство на културата, чрез юрк. Ц. Шипков срещу Решение № 2003 от 03.06.2022 г. по НАХД № 10875/2021 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 12-и състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № НП-8 от 05.07.2021 г., издадено от директор на Главна дирекция „Инспекторат за опазване на културното наследство“(ГД ИОКН) към Министерство на културата, с което на „Артемида - БСИ“ АД, ЕИК:[ЕИК] са наложени имуществени санкции, както следва: 1. на основание чл. 197, ал. 1, вр. чл. 71, ал. 1, т. 1 от Закон за културното наследство(ЗКН) в размер на 22 000 лева; 2. На основание чл. 197, ал. 3, вр. ч.; 71, ал. 1, т.2 от Закона за културното наследство /ЗКН/ в размер на 1250 лева; 3. на основание чл. 198, пр. 1 от ЗКН в размер на 3000 лева; 4. на основание чл. 198, пр. 2 от ЗКН в размер на 4 000 лева.

В жалбата се излагат оплаквания за постановяване на обжалваното решение в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Оспорва се извода на съда, че АУАН е издаден извън срока по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН,

както и че процесните АУАН и НП не съдържат всички реквизити съгласно изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН. Касаторът счита за неправилен извода на районния съд, че в случая е нарушен принципа „non bis in idem”, като изтъква, че едно деяние може да се явява съставомерно съгласно разпоредбите на различни действащи закони, защитаващи различни видове обществени отношения и отговорността следва да се носи за всяко едно от тях. Твърди се, че дружеството е извършило всяко едно от вменените му нарушения, а при ангажиране на отговорността му не са допуснати съществени процесуални нарушения. Моли съда за отмяна на оспореното решение, а НП да бъде потвърдено. Претендират се разноси за двете съдебни инстанции.

В съдебно заседание касаторът – Директор на главна дирекция Инспекторат за опазване на културното наследство към Министерството на културата се представлява от юрк. Ш., който поддържа касационната жалба. Представя писмени бележки по делото.

Ответникът - „Артемида - БСИ“ АД редовно уведомен, се представлява от адв. Н., която оспорва касационната жалба по съображения, изложени в депозирания по делото отговор на касационна жалба.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура – прокурор Д. дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и решението на СРС следва да се остави в сила.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

Дружеството жалбоподател „Артемида - БСИ“ АД, ЕИК:[ЕИК] е собственик на сграда с идентификатор 68134.104.93.1, находяща се в ПИ 68134.104.93, [населено място], [улица]. Сградата притежава статут на архитектурно-строителна и художествена недвижима културна ценност, обявена за архитектурно-строителен паметник на културата, с категория „местно значение“, обявена за такава с ДВ, бр. 40/1978 г. Поради статутът на сградата са и били извършвани множество проверки.

След извършени проверки на място на 25.01.2021 г. и на 09.02.2021 г., както и по документи, във връзка с постъпило в МК писмо, с вх. № 08-00-128/15.01.2021 г. Постановление от 12.01.2021 г., с изх. № 22685/2020 г. от 13.01.2021 г., вр. Постановление от 22.12.2020 г., изх. № 22685/2020 г. от 22.12.2020 г. на г-н М. Ю., заместник градски прокурор в Софийска градска прокуратура, постъпило в МК, с вх. № Към 08-00- 128/15.01.2021 г., на обект : „Къща на И. Е. Г.“, единична архитектурно-строителна и художествена недвижима културна ценност, обявена в ДВ, бр. 40/1978 г. като „архитектурно-строителен паметник на културата“ с категория

„местно значение“ и декларирана с Писмо No2637/ 07.06.1988 г. на НИПК (Н.) като „художествен паметник на културата“, сграда с идентификатор 68134.104.93.1 по КК и КР, ПИ 68134.104.93, УПИ П-4, кв. 428, м. „Център“, @@12@ [населено място], като в резултат от проверката е съставен Констативен протокол от 12.02.2021 г., с изх. № 08-00-128/16.02.2021 г. на МК. Към момента на извършените проверки е констатирано, че: 1. Собственикът на единична недвижима културна ценност „Къща на И. Е. Г.“, „А. - Б.“, не е полагало в достатъчна степен необходимите грижи за нейното опазване, съхранение и поддържане в добро състояние в дълъг период от време. Покривът на сградата е разрушен почти изцяло, което позволява на атмосферните води да нахлуват безпрепятствено във вътрешността на сградата, като по този начин се рушат не само мазилките, декоративните архитектурни елементи, но се унищожават носещата конструкция – междуетажните конструктивни елементи, както и подовите покрития и интериора в сградата като цяло. Стените в мансардната част от сградата са силно компроментирани и съществува реална опасност от самосрутване, като условие за това е създадено от монтираната мрежа върху част от фасадите на сградата. Голяма част от оригиналните дограма и врати са силно увредени, на места липсва. Върху покрива и в пукнатините между прилежащия терен и фасадите на сградата е поникнала саморасла дървесна растителност, а високата ценна дървесна и декоративна растителност също са неподдържани, част от фрагментарно запазените архитектурно-художествени елементи, които биха могли да бъдат възстановени не са съхранени, както и да бъдат преустановени каквито и да било фактори, условия и обстоятелства за по-нататъшното увреждане и дори унищожаване на автентичната субстанция на цялата сграда и прилежащата ѝ среда. Мазилката от външните стени е обрушена почти навсякъде по фасадите, което е довело до компрометиране на зидовете и възникване на условия за дестабилизация, както и за тяхното безпрепятствено окончателно разрушаване. Начинът, по който частично е изпълнена защитна мрежа върху фасадите, не представлява консервационно-реставрационна дейност, не предпазва сградата от по-нататъшно увреждане, но дори създава предпоставка за срутване на лабилните части от зидовете в мансардата, както и разрушаване на вече компрометираните декоративни елементи и мазилка. Няма данни мрежата да е монтирана според дадени указания на инженер-конструктор, както и под непосредственото ръководство на вписано в регистъра по чл. 165 от ЗКТ лице, което има право да извършва дейности по консервация и реставрация в областта на недвижимото културно наследство. Частично са предприети действия, от страна на собственика на сградата, за запазване на единичната недвижима културна ценност. Не са съхранени изцяло невредими нейните покрив, дървена покривна конструкция и мансарден етаж, на фасадите с техните декоративни и архитектурно-художествени елементи, както и на елементите на интериора, което представлява нарушение на разпоредбите на ЗКН, поради което собственикът на сградата подлежи на административнонаказателна отговорност съгласно чл. 197, ал. 1 от ЗКН. Собственикът - „А. - Б.“ не е уведомил незабавно Н., както и звеното по чл. 17, ал. 3 от ЗКН към Столична община, регионалния инспекторат по опазване на културното наследство и общинските органи за настъпили увреждания по „Къща на И. Е. Г.“ или за действия спрямо нея, в нарушение на ЗКН, поради което подлежи на административнонаказателна отговорност съгласно чл. 197, ал. 3 от същия закон; Собственикът - „А. - Б.“ с управител А. П. не е предприел незабавни действия за цялостното обезопасяване на „Къща на И. Е. Г.“, с цел

преустановяване на по-нататъшното увреждане на сградата - единична недвижима културна ценност, предприети са частични действия, въпреки многократно отправените покани към управителя на дружеството, поради което подлежи на административнонаказателна отговорност съгласно чл. 198, предложение първо от ЗКН; В резултат на констатациите при извършената проверка, св. Ц. - К.-главен инспектор при Главна дирекция „Инспекторат за опазване на културното наследство" при МК, съставила АУАН № 5/24.02.2021 г. срещу „А. - Б.“с за извършени административни нарушения по чл. 197, ал. 1 от ЗКН; чл. 197, ал. 3 от ЗКН и чл. 198 от ЗКН, в присъствието на упълномощен представител на нарушителя. Депозирани са пред административнонаказващия орган възражение във връзка със съставения АУАН. Въз основа на съставения АУАН било издадено НП.

За да отмени НП, СРС е приел, че „Артемида - БСИ“ АД е осъществило от обективна страна вменените с НП четири вида нарушения, но при издаване на АУАН и НП са допуснати съществени процесуални нарушения, представляващи основание за отмяна на постановлението. Съдът е приел, че АУАН е издаден извън тримесечния срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, доколкото на обекта са извършвани множество проверки, като от ПАМ № 33-НН-91 от 10.06.2019 г. актосъставителят е знаел, че е налице нарушение, а АУАН е издаден на 24.02.2021 г. Съдът е приел още, че за всяко от едно от нарушенията не е посочена дата на извършване, а от друга страна с процесното НП – дружеството е санкционирано за 4 вида нарушения, а в АУАН са посочени само три. В решението се съдържат мотиви за нарушаване принципа „non bis idem”.

Решението е правилно.

Правилни са изводите на районния съд досежно допуснатото нарушение на чл. 34, ал. от ЗАНН. Съгласно цитираната разпоредба не се образува административнонаказателно производство ако не е съставен АУАН в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. В ТР № 48 от 28.12.1981 г. на ВС, ОСНК, е посочено, че с откриване на нарушителя от който и да е контролен орган възниква административнонаказателното правоотношение. Тримесечният срок тече от деня, в който за първи път е открит нарушителят от единия от паралелно действащите контролни органи. В случая, това са лицата, извършили проверката и съставили констативен протокол на 08.06.2015 г. Начинът на определяне на органите, които да извършат проверката, не може да послужи като основание за промяна на сроковете, установени в закона, както и за заобикаляне на приетото в цитираното ТР на ВС.

Настоящата касационна инстанция споделя изводите на районния съд, че в АУАН и НП липсват точни посочени дати на извършване на нарушенията. Последното представлява самостоятелно основание за отмяна на оспореното НП.

Разпоредбата на чл. 42, т. 3 ЗАНН е императивна и вменява на актосъставителя задължение за посочване на точната дата и място на извършване на нарушението. Същото е от значение за проверката по спазване на давностните срокове по чл. 34 ЗАНН и чл. 81, ал. 3 НК, вр. чл. 11 ЗАНН. Санкционен акт, който не съдържа указания досежно датата и мястото на извършване на нарушението, не очертава по необходимия категоричен начин предмета на доказване в производството, не позволява на съда и на страните да формират категорични изводи относно фактическата и правна страна на нарушението и ограничава правото на защита на наказаното лице. Липсата на минимално изискуемите реквизити на акта по чл. 42, т. 1-4 ЗАНН, която не позволява на наказващия орган или на нарушителя да формират

еднозначни изводи от фактическа и правна страна е съществено процесуално нарушение Сред възможните процесуални нарушения при издаване на НП, които се явяват основание за отмяната му, могат да се посочат липсата на който и да било от минимално изискуемите реквизити по чл. 57, ал. 1, т. 1-7 ЗАНН, което не позволява на страните и на контролната съдебна инстанция да установят по категоричен и несъмнен начин волята на наказващият орган

Безспорно се установява от съдържанието на АУАН и НП, че в тях липсва изрично посочена дата на извършване на нарушението. Посочено е, че „между датите на издадената Заповед № СОА20-РД09-2530/01.10.2020 г.... и датите на двете проверки от 25.01.2021 г. до 09.02.2021 г.“ дружеството не е изпълнило задълженията си по посочените от ЗКН разпоредби, но липсва произнасяне на актосъставителя и на АНО относно датата на извършване на нарушението съобразно чл. 42, т. 3 ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН. Макар и определяема на база събраните по преписката писмени доказателства, датата на извършване на нарушението следва да бъде посочена изрично като такава в АУАН и НП. Недопустимо е нейното извеждане по тълкувателен път, тъй като то ограничава, както правото на защита на уличеното лице, така и възможността на съдебен контрол за законосъобразност по спазване на сроковете по чл.34 ЗАНН и чл.81, ал.3 НК, вр. чл.11 ЗАНН.

Предвид посочените процесуални нарушения, настоящата инстанция намира за правилен извода на съда, че същите представляват самостоятелни основания за отмяна и същите не могат да бъдат санирани в настоящото съдебно производство.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл.218, ал.2 АПК настоящата инстанция намира, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

С оглед липсата на изрично направено искане за присъждане на разноски от страна на ответника по касация, такива не следва да бъдат присъждани.

Воден от гореизложеното и на основание на чл. 221, ал. 2 от АПК, чл. 63, ал. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град, втори касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2003 от 03.06.2022 г. по НАХД № 10875/2021 г. на Софийски районен, Наказателно отделение, 12-и състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.